

Å SYNGE OLAVS DRAUMAR

ff = veldig sterkt

f = sterkt

sffz = sterkt ansley

p = svakt, pp = veldig svakt

Tekst Jon Fosse

komposisjon: ~~Hennig Hellst~~
Hennig Hellst

z = pause

SCENE 1

I = Silje, II = Ruth, III = Anders, IV = Svein

FORT

III Han går inn i svingen, og inn i svingen komen kan han sjå i fjorden, tenkjer Olav, for no er han Olav, ikkje Asle, og no er Alida ikkje Alida, men Åsta, no er dei Åsta og Olav Vik, tenkjer Olav og han tenkjer

f

I (Hviskes) sjå [>]
sffz

II (Hviskes) sjå → å guttural / luftig pp — P — pp — — — — — sim.

sffz/pp

III at i dag måtte han gå til Bjørgvin og få ærendet sitt der gjort og han er inn i svingen komen og no ser han at fjorden blenkjer, fyrst no ser han det, for i dag blenkte fjorden, ja det hende at fjorden

I sjå → å [>]
sffz > pp

II sjå
sffz

III vel kun blenkja, og då, når han blenkte, z så spegla fjella seg i fjorden og utanfor speglinga var fjorden forunderleg blå, og fjordens blåe blenkning z gjekk som umerkeleg til møtes med

fjorden sjå → å [>]
sffz/pp

fjorden

I sjå [>]
sffz

II sjå → å [>]
sffz/p

III himmelens kvite og blåe, tenkte Olav

Fort

IV og han ser ein mann der framføre seg på vegen, ganske langt framføre seg, rett nok, men kven er det, drog han kjensel på mannen, han hadde vel sett han før, kanskje, det var

f

I *f* *>* sjå her

II *f* *>* sjå her *sfz/p*

IV noko med måten han gjekk på, samankrøkt, men sikker på om han hadde sett han før det var han jo ikkje, og kvifor skulle det gå ein mann framføre han her, langs vegen i Barmen, for det var då aldri

I *f* *>* sjå her

II *f* *>* sjå her *sfz/p*

III *>* no *sfz/p*

III *f* og så var han der brått, mannen, og no gjekk han der framføre han på vegen og mannen var ikkje stor, men ganske liten, og mannen gjekk i svarte klede, og han gjekk seint, og litt lut,

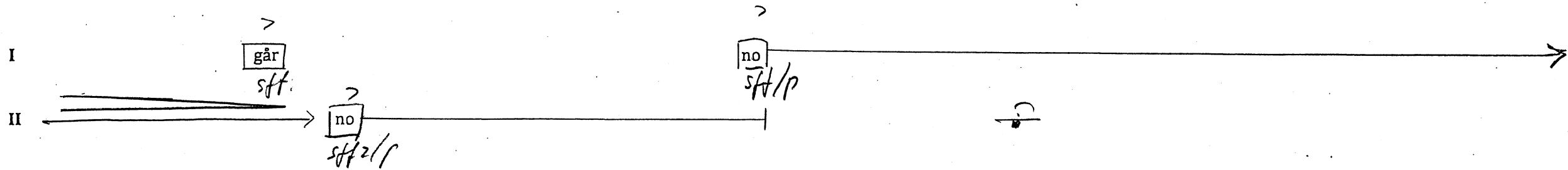
IV nokon å sjå her,

I *>* no *sfz/p*

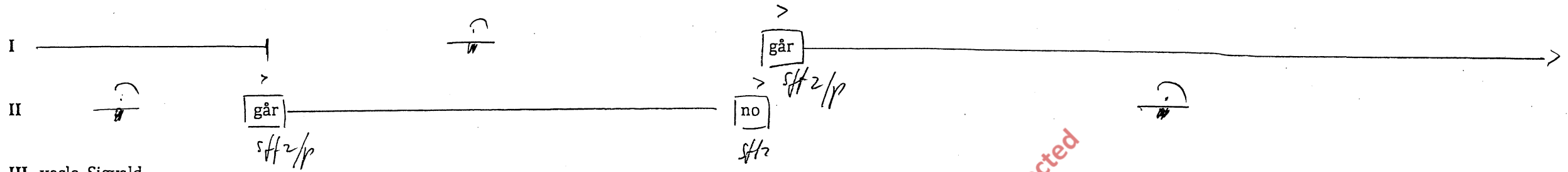
II *>* går *sfz*

III *>* gå *sfz/p*

III samankrøkt gjekk han, som om han gjekk og tenkte, kanskje, slik gjekk han, og på hovudet hadde han ei grå huve, og kvifor går han så sakte, for sakte må han jo gå sidan Olav jo kjem nærare og nærare

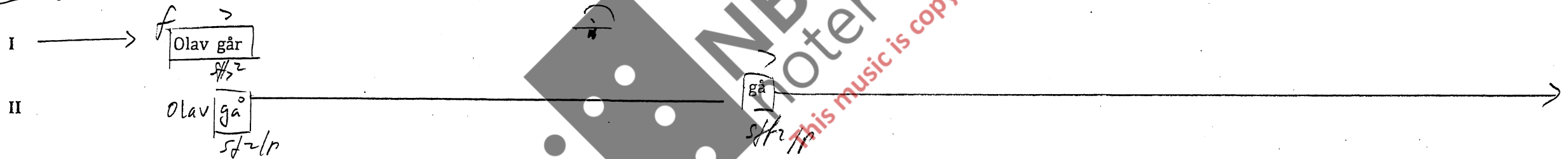

III same kor seint han går, og han vil jo ikkje gå sakte, han vil gå så snøgt han berre kan, han vil gå til Bjørgvin og gjera det han der skal gjera og så vil han så snøgt han berre kan gå heim att, til Åsta og til

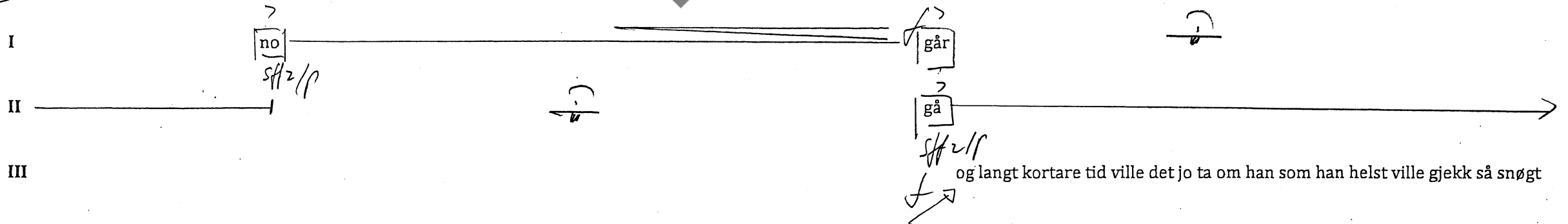

III vesle Sigvald,

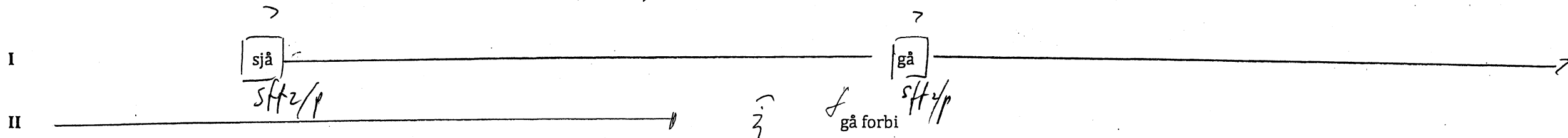
IV men kan han berre gå forbi mannen som om ingenting var, han kan vel det, og han må vel det, tenkjer Olav og sjølv om han går så sakte han kan kjem han nærare og nærare mannen, og

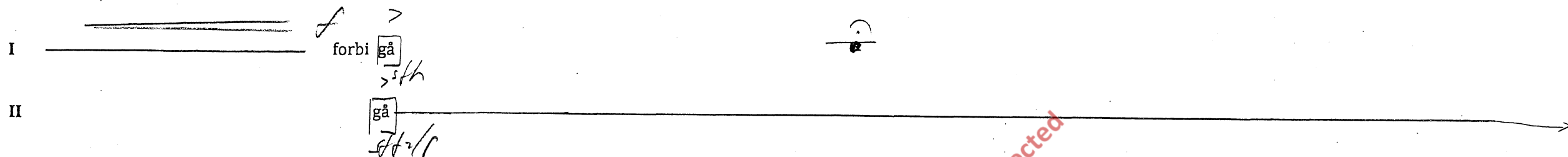
IV kvifor skulle no mannen vera komen hit, det kom då vel aldri folk hit, ikkje så lenge dei i Barmen hadde budd hadde nokon kome hit, så kvifor skulle vel mannen gå der framføre han på veggen, som

IV stengsle, nesten, for gjekk han jamt, med den fart han då har, slik han no eingong går, ville han for lengst ha nådd mannen att

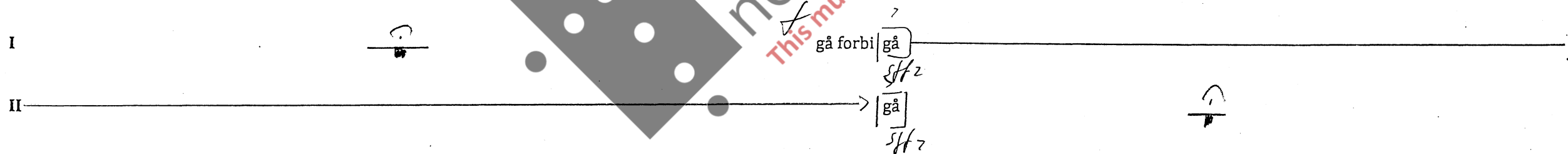

III han berre klarte, då tok han jo snart mannen att og så måtte han gå forbi han, og det, å gå forbi han, nei det hadde han ikkje lyst til å gjera, for då kom jo mannen til å sjå på han og mannen kom kanskje

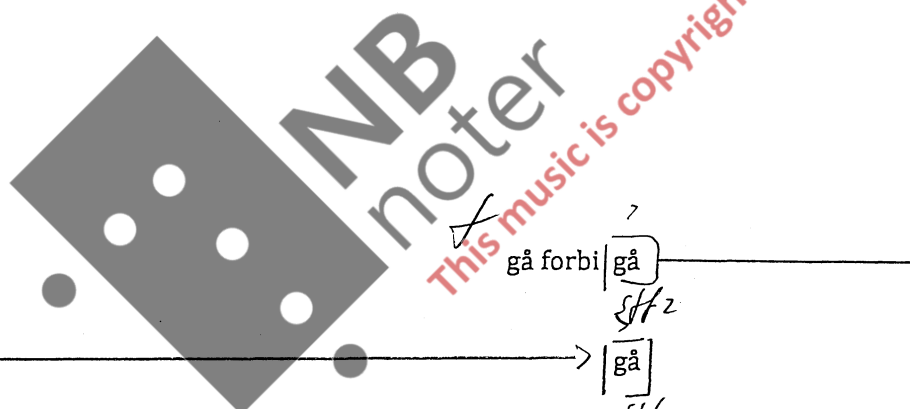

III òg til å snakka til han og kanskje kom han til å kjenna han att, for kanskje kjende han mannen, eller hadde treft han før, det kunne jo vera, eller i alle høve kjende kanskje mannen han,

IV sjølv om han ikkje

IV kjende mannen så kunne det jo godt henda at mannen kjende han, ja sjølvsagt, og kanskje var det nettopp han mannen var komen hit på grunn av, kanskje var mannen komen hit for å finna han, kanskje

I → på veg

II → var på veg

III *f* at det er han mannen er ute etter, og kvifor, kvifor såg mannen etter han, kva kunne det vera, og kvifor gjekk mannen så sakte, tenkte Olav og han

IV var det for å sjå etter nettopp han at mannen no gjekk der,

I *p* brått ut som

II som

III byrjar å gå endå seinare og

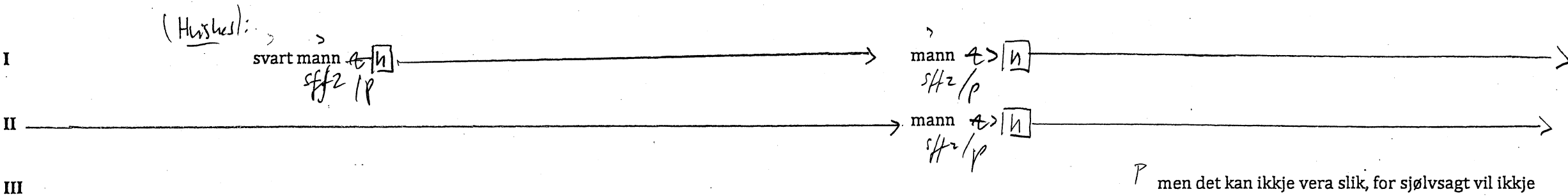
PAUSE

I (Hvisker:) *mf* på veg

II (Hvisker:) som m

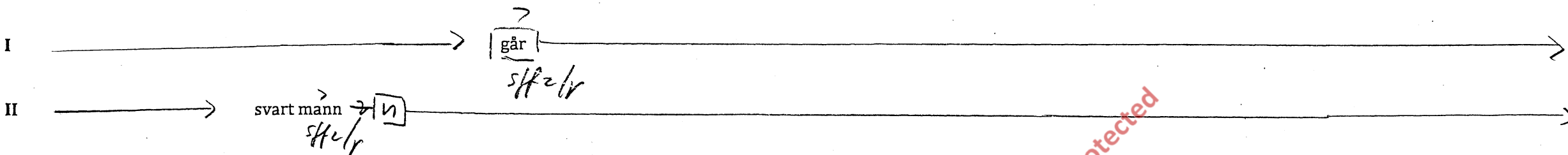
III og han ser at han er blenkjande og blå *P*

IV *Fœr* han ser mot fjorden *P* og kvifor skal det, når endeleg ein dag fjorden blenkjer, gå ein mann der framføre han, *P* ein svart mann, ein liten mann, ein samankrøkt mann, ein mann *N*

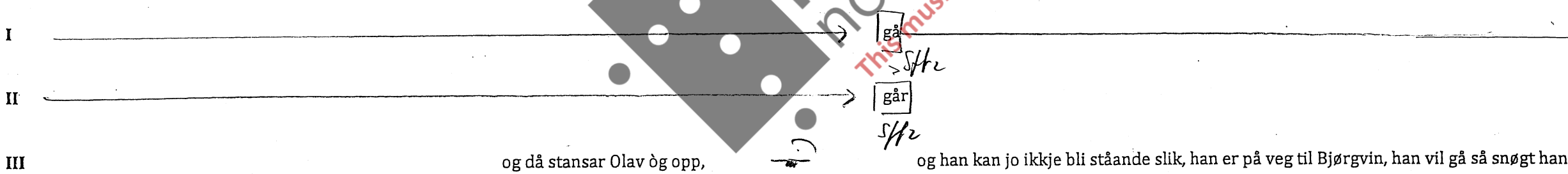
P men det kan ikkje vera slik, for sjølvsagt vil ikkje

IV kva er det mannen vil han, noko godt kan det vel knappast vera,

III mannen han noko, kvifor skulle no mannen ha kome hit for å sjå etter han,

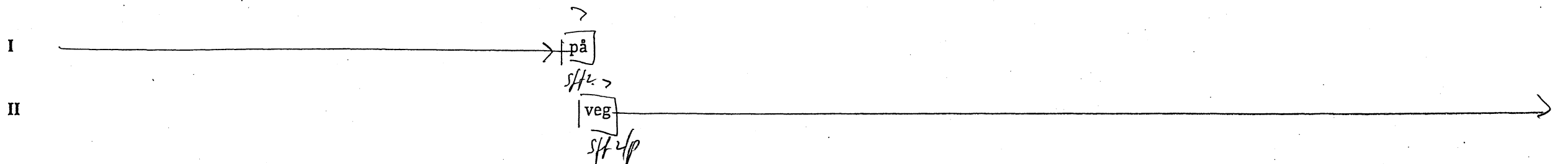
IV kvifor tenkjer han slik, kva er det vel han tenkjer, tenkjer Olav og berre no ikkje mannen snur seg og ser mot han, og så stansar

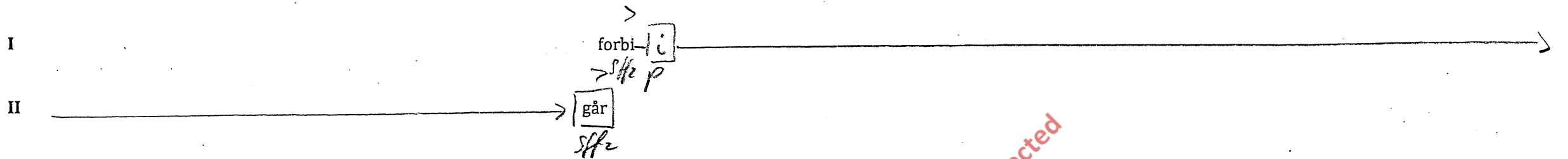
III og då stansar Olav òg opp,

IV mannen opp

og han kan jo ikkje bli ståande slik, han er på veg til Bjørgvin, han vil gå så snøgt han kan

III og å ærendet sitt gjort og så gå heim att, og då kan han ikkje stå der slik og sjå mot ein mann der framføre seg på vegen, heller enn å stå slik skulle han ha byrja å springa, kanskje han skulle ta springfart

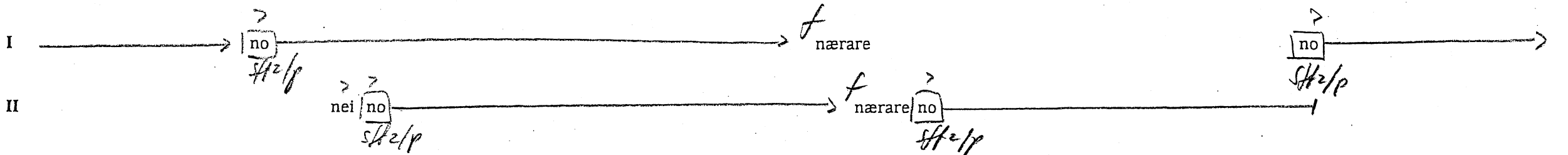

III og springa rakt forbi mannen, og om mannen ropa til han, så skulle han ikkje svara, han skulle berre springa alt han var god for, forbi, forbi mannen, for han kunne jo ikkje halda fram med å stå slik,

I og med å gå slik, så sakte, han som elles aldri gjekk slik, alltid gjekk han jo berre jamt framover,

IV om han då ikkje sprang, for det kunne jo òg henda, ja at han sprang, men det hende vel ikkje så ofte, nei dette går ikkje,

IV tenkte Olav og så byrja han å gå slik han til vanleg gjer, jamt, og han kjem nærare og nærare mannen og då han er oppe på sida av mannen komen, attmed han og jamsides, så ser mannen mot han og

I _____

II

IV han ser at det er ein gamling, og Gamlingen stansar

LANG PAUSE

== (Gamling stemme) sakte / SYNGES

I Nei er det den karen, seier Gamlingen og han pustar tungt

stz/p

II Nei

stz

f

I [>] ^{stz} ^{stz}
SYNGES SAUTE
(Gamling stemme)

Så det er den karen ja, seier han

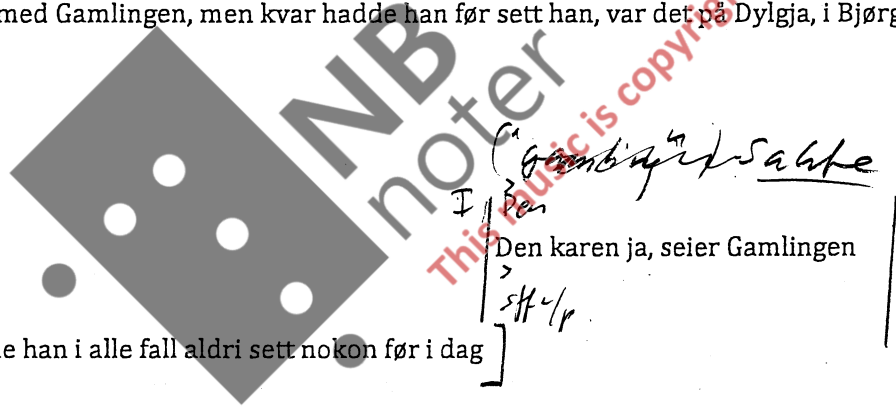
stz/p

LANG PAUSE

== Fort! (Vanlig stemme)

III og Olav går berre vidare, for det var jo noko kjent med Gamlingen, men kvar hadde han før sett han, var det på Dylgja, i Bjørgvin, her i Barmen hadde han i alle fall aldri før sett han, det var han

P

(Gamling) sakte

II

I Den karen ja, seier Gamlingen

stz/p

LANG PAUSE

III sikker på, for her var det aldri folk å sjå, sjølv hadde han i alle fall aldri sett nokon før i dag

(gamling) sakte

I Fort. (Vanlig stemme)

I Hugsar du meg ikkje att, seier Gamlingen

II Hugs ^{stz/p} ^{stz}

III og Olav går vidare og snur seg ikkje, for det verkar jo som om Gamlingen kjenner han att

LANG PAUSE

P

Albe med "gærlingsstemme" vanlig tempo
vanlig stemme

I at eg går her, seier han
II Eg kunne nesten seia at det er på grunn av deg
III Hei du, du Asle, seier han Eg har noko å spørja deg om, seier han
IV Eg vil snakka med deg, seier han

I Hugsar du ikkje då vi sist treftest, seier han
II Du hugsar då meg, seier han Eg tok meg ein tur for å sjå etter deg, etter dykk,
III Asle, venta, seier han Du hugsar då meg, seier han
IV Stogga Asle, seier han Ha, det gjer du

I Du hugsar då meg, seier han Stansa no og snakka litt med meg,
II Asle, Asle, stogga no, seier han det er for å treffa deg eg er komen, seier han
III Eg hørde sagt at de budde her ein stad, Hugsar du ikkje då vi sist treftest, seier han
IV men klarte vel eg å finna huset der de bur Du hugsar då meg, seier han

(Vanlig stemme) Fort

I snakka med Asle, og Olav går på alt han vinn og han tenkjer at no må han koma seg bort frå Gamlingen, for kva er det vel

(Vanlig stemme) Fort

II og Olav prøver alt han kan å koma på kven Gamlingen vel kan vera, og kvifor seier han Asle, og at han er komen for å

ffz — p

Vanlig stemme Fort

III han vil han, men springa, nei det vil han ikkje, han skal berre gå, og han skal gå det snøggaste han

ffz >

IV

I seier for å få tak på han, og korleis kan han vita kva han heiter, tenkjer han, men

ffz > p

II etter dei, tenkjer Olav og seier han det, så er det vel sant, eller kanskje er det berre noko han seier for å skremma han, noko han

ffz > p

III kan, for

IV Gamlingen han går jo så sakte, langsamt, steg for steg, og han sa jo at han var hit komen fordi han ville sjå etter han

ffz — p

I Gamlingen er jo så liten, og så samankrøkt

ffz > p

II og han nesten ropar det etter Olav,

Venta, seier han

p

III så alltid kan han vel gjera opp med han om han det skulle måtta, tenkjer Olav

↑

IV Det var då fælt så travelt den karen skulle ha det, seier Gamlingen

PAUSE

I og røysta hans er tynn, det som kvin i røysta hans når han ropar

II

III

IV

Det var då fælt så travelt du skulle ha det

PAUSE

Hovedstemme = fort / varstij stemme, de andre = hush/svak stemme

I Venta, venta, seier han

Stogga då, seier han

Stogga då, seier han

II Minnest du ikkje, seier han

Stogga Asle, seier han

Stogga Asle, seier han

III HS: Hugsar du meg ikkje att, seier han og med høg røyst seier han det, med denne fæle kvininga og knirka i røysta ropar han det nesten og Olav stoggar og han snur seg mot Gamlingen

IV Ha, nei det gjer du visst ikkje, seier han

Minnest du ikkje, seier han

I Venta, venta, seier han

kanskje, eller han høyrer annleis

II Minnest du ikkje

annleis, han ser annleis,

III HS: kven var no det, tenkjer Olav og han snur seg

IV HS: og i det same kjende Olav at det sokk i han og han sleit seg laus og han snudde seg bort frå Gamlingen

III HS: Nei du, du er meg ein fin ein, seier Gamlingen

HS = Hovedstemme

I annleis, han ser annleis, kanskje, eller han høyrer annleis Stogga Asle,
 II og kvar er Gamlingen, Nei du, du er meg ein fin ein,
 III Stogga Asle,
 IV for han var der jo, han snakka til han, han såg han jo vera der nett i stad, gjorde han ikkje, jo, jo visst gjorde han då det,

(
3

Stogga Asle,

(
3

I Venta, venta, seier han Venta, venta, seier han
 II Venta, venta, seier han
 III men kvar er han no vorten av, han kan då ikkje ha forsvunne i lause lufta,
 IV Minnest du ikkje, seier han Minnest du ikkje, seier han

NB
 noter
 This music is copyright protected

(
3

I han går på, for no skal han gå til Bjørgvin og der skal han få ærendet sitt gjort og så skal han gå heim att til Åsta og til vesle Sigvald
 II Stogga Asle,
 III for han var der jo Stogga Asle,
 IV Stogga Asle, og då, når han kjem heim att, skal

(
3

I Nei du, du er meg ein fin ein,
 II Nei du, du er meg ein fin ein
 III **[HS]**: er det, for enno har han setlane han fekk for fela og for dei skal ringar kjøpast, setlane er lagde av til det,
 IV **[HS]**: dei få ring på fingeren og då, sjølv om dei ikkje er gifte, ser det i alle høve ut som om dei

↑ (from II to I)
 ↑ (from III to I)
 ↓ (from III to IV)
 ↓ (from III to II)
 ↓ (from III to III)

I Minnest du ikkje **[HS]**: og så skal han gå heim att til Åsta og til vesle Sigvald og så skal han vel aldri
 II **[HS]**: i denne fine dag, i denne dag då fjorden blenkjer blått, gå til Bjørgvin og der skal ringar kjøpast
 III ja no, no skal han, Åsle Minnest du ikkje ja no no skal han
 IV Stogga i denne fine dag,

↓ (from I to II)
 ↓ (from I to III)
 ↓ (from I to IV)
 ↓ (from II to I)
 ↓ (from II to III)
 ↓ (from II to IV)
 ↓ (from III to I)
 ↓ (from III to II)
 ↓ (from III to III)
 ↓ (from III to IV)

I meir gå frå dei, tenkjer Olav
 II ikkje
 III Stogga Asle **[HS]**: tenkjer på der han går og så er han inn til Bjørgvin komen
 IV **[HS]**: berre tenkja på Åsta, berre på ringen han skal setja på fingeren hennar, går han på, Åsta, ringen, det er alt han

↑ (from III to I)
 ↑ (from III to II)
 ↑ (from III to III)
 ↓ (from III to I)
 ↓ (from III to II)
 ↓ (from III to III)
 ↓ (from III to IV)

SCENE 2:

og så er han inn til Bjørgvin komen og han går nedover ei gate, ei gate han ikkje før har vore i, og der, midt der framføre seg, ser han at gata endar i ei dør, nokre meter framføre han er der ei dør og han går fram til døra, brun og tung, det er ho, og han opnar døra og går inn i ein mørk gang der dei brune stokkane ligg tunge oppå kvarandre og han høyrer røyster, mange røyster som snakkar i munnen på kvarandre slik at det blir ei veldig kakking og han ser andlet halvt opplyste av tende lys og halvt tildekte av røyk og han ser augo og tenner og hattar og huver og ved bord sit dei, hattane og huvene, tett i tett, og brått skrallar lått mellom veggene, alle er opptekne med sitt, med å preika med ein eller annan, ikkje ei røyst kan skiljast frå ei anna, og ikkje eit andlet frå eit anna, alle røystene er som ei kak-kande røyst, og alle andleta er som eitt andlet og så snur ein seg og han har ei grå huve på hovudet og ein seidel i neven, no er han der att, Gamlingen, og han kjem gåande mot Olav og han ser beint opp i andletet hans

+
**Men der var du jo,
Eg kom før deg eg,
Eg kan nok vegen betre enn det du gjer
Eg tok ein stuttare veg eg
Du fór fort du ja
Men eg kom fortare fram
Og eg, eg visste nok kvar eg skulle finna deg eg,
kan du vel skjøna
Sjølvsagt visste eg at du skulle til Skjenkestova,
Du lurar ikkje meg
Du lurar ikkje ein gammal mann så lett
Eg kjenner slike som deg**

+
og Gamlingen lyfter seidelen til munnen og drikk og så turkar han seg
kring munnen og Olav ser det bli litt plass framføre seg og han
går framover og han kjenner det pikka i ryggen

+
**Så no skal du ha deg ein seidel ●
Det kan vel trengast
Vi snakkast seinare
Eg ventar eg
Få deg ein seidel du, og så snakkast vi
Eg blir her på Skjenkestova eg**

+
a) Olav kjem seg inn til disken og så står han der og ser mot ein av dei
som tappar og Olav vinkar til han og han som tappar lyfter ein seidel
mot Olav og så set han seidelen ned framføre Olav og han tek fram

ein setel og rekkjer til han som tappar og Olav får mynt att og han
lyfter seidelen opp

+
Skål

+
→

og Olav ser opp og han ser Gamlingen klinka seidelen sin i hans seidel

+
Det er ikkje mykje mål i deg
Men når du har fått deg litt å drikka, så skal vel det koma seg
Eg kan venta

+
Å Kven er så du?

+
og Olav ser seg til sides og ser opp i eit langt andlet under nesten
kvitt hår, endå han som står der ikkje er eldre enn Olav vel kan vera

O: Eg

Å Ja

O Kven eg er

Å Du er nettopp komen

O Ja eg er no berre innom Bjørgvin, eg

Å Eg òg

O Du kom siglande

Å Ja med jekta Elisa, fullasta, fullasta med den finaste og turraste
fisk

Og godt betalt for fisken, ja det fekk vi

†
og han tek handa i lomma og så tek han fram eit armband, i det gulaste gull og med dei blåaste blåe perler, den finaste ting vel Olav nokon gong har sett

O: **Nei, det var fint**

III?

Og han tenkjer at eit slikt eit, det må han kjøpa han og til ho Åsta ja, tenkjer han og Olav kan så tydeleg, sjå føre seg armen hennar Åsta med armbandet, eit slikt eit må han få tak i, visst har han no teke seg til Bjørgvin for å kjøpa ringar, slik at det kan sjå ut som om han og Åsta er for gifte folk å rekna, men det, kva er vel ring mot eit armband som det der, ja, slikt eit armband skal han koma heim att til Åsta med ja, tenkjer Olav

Å **Åsgaut**

Eg heiter Åsgaut

O **Og eg, eg heiter Olav**

Å **Du er ikkje frå Bjørgvin du heller, det eg høyrer,**

Å **Nei nei**

O **Eg kjem, ja frå ein plass lenger nord her**

Å **Kvar då**

O **Det heiter Vik der**

Å **Så du kjem frå Vik du ja**

O **Ja**

Å **Vil du kjøpa armband du òg**

O **Ja, ja det vil eg**

Å **Men det er dyrt**

O **Og veldig fint**

T og Olav tenkjer at no skal han berre drikka ut og så gå bort til bua på
Bryggja, og så ser han beint framføre seg andletet til Gamlingen, dei
+ plirande augo, den smale munnen

G Du er liksom frå Vik du ja,
eg, eg skal seia deg kvar du er frå

O Eg er frå Vik ja

G Sidan du Asle ikkje vil seia kvar du kjem frå, så
kan eg seia det,

O Eg er ikkje Asle

G Så det er du ikkje

O Nei

G Sei kvar du er frå
Du er frå Dylgja

Dylgja ja

og der vart ein mann drepen, ikkje sant

O Seier du det

nei det visste eg ikkje

kven var det

G Det var visst ein fiskar, ein som budde i eit naust

ja og så var det ei kjerring som òg vart funnen

død, og etter det var dottera ikkje å sjå

Det var ein som heitte Asle som budde der i naustet før han som
vart drepen kom dit. Det var du som budde der, før han fiskaren

kom dit. Og merkeleg nok, ja om lag på same tid, så forsvann òg
ei gammal kone her i Bjørgvin, og aldri vart ho funnen att, ei

fødekone. Ei eg kjende godt

Olav ser at det har minka godt i seidelen og han lyfter han til munnen og tømmer han og så ser han Gamlingen stå der framføre seg med full seidel i neven

Du vil ikkje sjå heimom

Heimom

Ja på Dylgja

Eg er ikkje frå Dylgja

Ja på Dylgja, der vart ein mann drepen ja

Kven drap han?

Nei sei det

Nei kven var no vel det

Du skulle vel ikkje vita noko om det du?

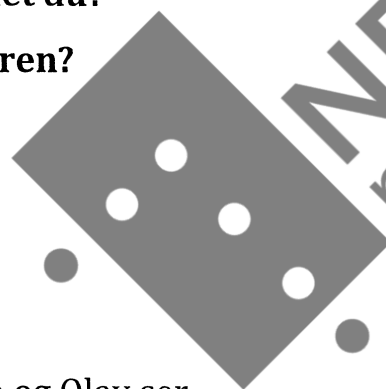
Men dei har ikkje teke han, dreparen?

Nei nei, ikkje det eg veit

Dei har ikkje funne han nei

Det var fælt å høyra

og så står dei der og seier ikkje noko og Olav ser at det er lite att i seidelen og han tenkjer at han no skal drikka sakte, men kvifor skal han det gjera, tenkjer han, og kvifor gjekk han inn her på Skjenkestova i det heile, han har då vel ikkje noko her å gjera han, kvifor stå her i all denne kakkinga av røyster, og så han der Gamlingen, snart byrjar han vel atter med snakket sitt, så no får han vel berre drikka ut og så får han koma seg ut herifrå, for no skal han gå strake vegen ut til bua på Bryggja og kjøpa armband til Åsta, ring

NB
noter

This music is copyright protected

kan venta til seinare, tenkjer han, no, no med det same skal han vel

det gjera

**Du, ja du Asle ja, nei visst kan eg vel skjøna at du ikkje vil reisa
attende til Dylgja**

Eg heiter ikkje Asle

Nei det gjer du vel ikkje nei, kan skjøna at du ikkje heiter Asle

Nei eg heiter Olav

Så du heiter Olav du ja

Olav ja

Ja Olav det heiter eg òg

Det er eg som heiter Olav og ikkje du

Olav tenkjer at no må han koma seg herifrå, kvifor i all verda er han
her på Skjenkjestova, no skal han gå til bua på Bryggja og kjøpa
armband i finaste gulaste gull med dei blåaste blåe perler til Åsta

**Eg veit at eg no står og snakkar så kvardagsleg med ein drepar,
men ikkje skal vel eg seia det vidare til nokon,**

ikkje det,

for kvifor skulle vel eg ha større ynske om å få deg, Asle, avretta,

nei slett ikkje

og Olav ser rundt seg og ikkje kan vel han sjå kvar han kan få sett frå
seg den tomme seidelen, kvifor skal han stå og høyra på snakket til
Gamlingen, og no står han der og ser så merkverdig på han, og kva er
det vel Gamlingen vil han, nei her kan han ikkje bli verande, sjølvsagt
ikkje, tenkjer Olav

← 0 **Eg trur eg må gå**

+ og han høyrer Åsgaut seia at skal du gå og Olav seier at det må han ja, no skal han gå og kjøpa armband i gulaste gull med dei blåaste blåe perler, og Åsgaut spør om han veit kvar bua der dei slikt sel er? og Olav seier at nei det veit han ikkje og Åsgaut seier at om han vil kan han syna han kvar bua er, for no går visst alle frå Skjenkjestova likevel, den eine etter den andre går ut, og Olav ser ikring seg og han ser at den eine etter den andre går ut frå Skjenkjestova, og han får vel koma seg ut sjølv òg, han som dei hine, ~~tenkjer han~~.

Det var underleg, seier Åsgaut, at alle så brått skulle gå og Olav byrjar å gå mot døra og så grip ei hand tak i skuldra hans og han snur seg og han ser inn i andletet til Gamlingen, det er eit andlet med våte små blasse raude augo, og han ser smale fuktige lipper dirra og laga ein open munn

+
← 6 **Du er Asle**

+ og Olav kjenner seg kald der Gamlingen har gripe tak i skuldra hans og han vrid seg fri frå handa som prøver å halda han att men som slepper taket og så går han mot døra og han høyrer Gamlingen seia du er Asle, du er Asle og han skal ikkje svara, berre gå ut og han opnar døra og han går ut og så står han der i gata utanføre Skjenkjestova og så, ~~tenkjer han~~, så skal han gå strake vegen til Bryggja, og den vegen den kan han, så vidt kjend det er han då i Bjørgvin, for han har vore mykje rundt her han, om ikkje han kan seia at han

heimkjend er, så har han trass alt budd i Bjørgvin, så han skal vel
alltids finna vegen til bua på Bryggja der dei sel dei finaste armband,
for kor fin vil ikkje armen hennar Åsta bli med slikt eit armband på
seg, tenkjer Olav og han går snøgt nedetter mot Vågen og Bryggja

SCENE 3: *Autentisk el. 2 partolul*

J: **Men er det ikkje deg**

Vent

Vent

og han snur seg og så ser han ei jente med langt lyst hår koma gåande
fort bortover gata og mot han

J **Du såg etter meg, eg såg det**

O **Gjorde eg**

J **Ja, ja det gjorde du**

Godt å sjå deg att, seier ho

O **Kjenner vi kvarandre**

J **Hugsar du meg ikkje att**

O **Om eg hugsar deg**

J **Ja, ja gjer du ikkje**

O **Nei**

J **Du har vore på døra mi du**

O **Har eg det**

J **Ja**

O **Det kan eg ikkje hugsa**

J **Det vil du vel ikkje hugsa**

Men då, då kunne vi ikkje snakkast

This music is copyright protected

○ **Kvifor ikkje**

ƒ **For då var du ikkje åleine**

Fordi du då drassa rundt på ei elendig ei, ei lita mørk ei ja

Ei ein på lang veg kunne sjå kva var

Ei av dei som det kryr av her i Bjørgvin

Eg skjønar ikkje kvar dei kjem frå alle

Ikkje før blir den eine borte, så er to nye komne

Men du har visst hatt vit til å kvitta deg med henne

Og det, det skjønar eg no godt

○ **Eg kjenner deg ikkje**

ƒ **Og no, no er du åleine**

○ **Eg kjenner deg ikkje**

ƒ **Du kan få læra meg å kjenna, om du vil**

Kvar bur du

○ **Eg har ingen stad å bu**

ƒ **Men eg veit om ein stad . . .**

og brått så dreg ho i armen hans og ho dreg han

med seg inn mellom to hus, og smalt det er det der, så smalt at det så

vidt er plass til to i breidda der inne mellom husa, og ho grip tak i

handa hans og så går ho innover, langt inn i smauet går ho, og heilt

mørkt det er det der, og ho stansar og ho stiller seg opp framføre han

og ho legg armene sine kring ryggen hans og ho pressar brysta sine

mot brystet hans og ho gnid og gnukkar brysta mot brystet hans

ƒ **Du kan få ta på dei**

og ho kysser han på kjaken og ho stryk med tunga si over huda der

○ **Eg må gå**

Eg må noko

∫ **For ein tosk**

Den største i Bjørgvin

Kunne du ikkje ha sagt det med det same

Kvifor måtte vi fyrst gå inn i smauet

Den største tosk i Bjørgvin, det er deg

○ **Veit du kvar Øvstegata er**

∫ **Gjer eg vel**

Nett der borte vel

Men forresten, det kan du finna ut sjølv

SCENE 4

I/ II (synger - lange utholdte toner)

III (hvisker): Og Olav ser Jenta snu og han tenkjer at Øvstegata, ja ho skulle vera nett borti her ja, og der, der har han til og med budd,

IV (hvisker): Og Olav ser Jenta snu og han tenkjer at Øvstegata, ja ho skulle vera nett borti her ja, og der, der har han til og med budd,

I/ II

III han og ho Åsta og Sigvald har budd der, tenkjer han, og der, der borte, der er jo det vesle huset der han og Åsta budde

IV han og ho Åsta og Sigvald har budd der, tenkjer han, og der, der borte, der er jo det vesle huset der han og Åsta budde

I/ II

III og der vesle Sigvald vart fødd og han stansa og han ser seg sjølv stå der og så ser han Alida koma ut døra

IV og der vesle Sigvald vart fødd og han stansar og han ser seg sjølv stå der og så ser han Alida koma ut døra

I/ II

III ~~(hvisker)~~ og så ser han Alida koma ut døra og mot brystet held ho han vesle Sigvald godt inntulla i ein kvitel

IV ~~(hvisker)~~ og han ser seg sjølv stå der og så ser han Alida koma ut døra Alida koma ut døra og mot brystet så ser han

"Ekko"

I (tale) Men må vi reisa

3

Vi har hatt det så godt her

3

Ingen stad har eg hatt det betre enn her

3

Kan vi ikkje bli her

3

II (tale) vi reisa

hatt det så godt her

betre enn her

ikkje bli her

III (puster)

(puster)

IV

I ta forvel med huset

likt meg så godt her

II Må vi ta forvel med huset

Eg har likt meg så godt her

III Eg trur vi må reisa

Ja eg trur vi må det

Eg trur vi må reisa

(pause)

IV vi må reisa

trur vi må det

vi må reisa

I Eg har ikkje lyst til at vi skal reisa bort frå huset

II vi skal reisa bort frå huset

III må vi gjera

ikkje bu lenger i huset

Det er jo ikkje vårt hus

IV Men det må vi gjera

Vi kan ikkje bu lenger i huset

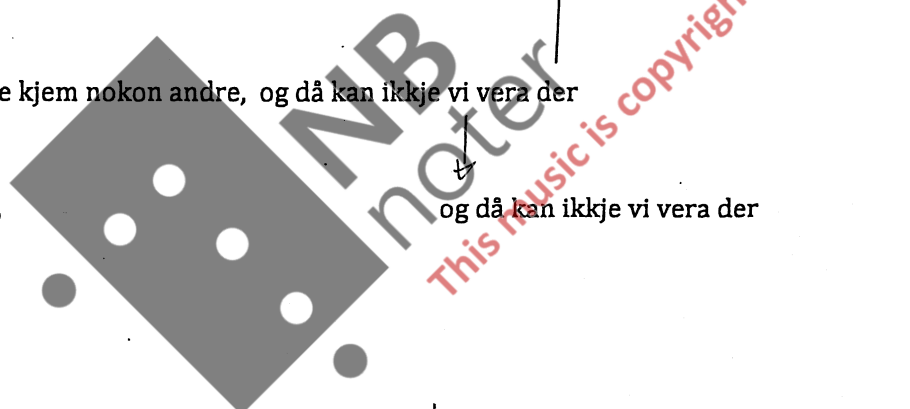
Det er jo ikkje vårt hus

(pause)

I	ikkje nokon andre der	gått så lang tid	ikkje kjem tilbake så
II	Men det bur jo ikkje nokon andre der	Det har jo gått så lang tid	Ja men når ho ikkje kjem tilbake så
III	Ho som budde der kjem nok attende	Men det er jo hennar hus	
IV	kjem nok attende	hennar hus	

CF

I		Men det har jo gått så lang tid og ingen har kome,	Så då, då kan vi vel berre
II		så lang tid og ingen har kome, Så då, då kan vi vel berre bli her	
II			
III	kanskje kjem nokon andre, og då kan ikkje vi vera der		
IV	Ho kjem nok, ho eller kanskje kjem nokon andre,	og då kan ikkje vi vera der	

Fragmentert

I	No går vi	Nei	No må vi gå	Det er ikkje vårt hus
II	Nei	No må vi gå	Nei	Det er ikkje vårt hus
III	No må vi gå	Nei	Det er ikkje vårt hus	Nei
IV	Nei	Det er ikkje vårt hus	No går vi	Nei

I/II (synger)

III/IV (hvisker): og han lyfter opp | dei to byltane | med det dei eig | og så går dei | nedover gata, | han føre, | og Alida |

I/II

III/IV med vesle | Sigvald | mot brystet | der | like | attom han |

Fort. / Fragmentert

I	Venta	Kvar går vi	Kvifor ikkje	Venta	Kvar går vi	Venta
II	Har vi ikkje hatt det	hatt det godt her då	Har vi ikkje hatt det	hatt det godt her då		
III	Men vi kan ikkje vera her lenger	Men vi kan ikkje vera her lenger	Men vi kan ikkje vera her lenger	Men vi kan ikkje vera her lenger		
IV	Vi skal ikkje	i Bjørgvin	skal ikkje vera lenger	skal ikkje	Vi skal ikkje vera lenger i Bjørgvin	

"EKKO"

I

(synger):

III

nokon er ute etter oss

(leser): og Olav tenkjer, der han står, at han må ikkje stå her slik han no gjer, han skal jo ut i bua på Bryggja og kjøpa det finaste

IV

Eg trur nokon er ute etter oss

I _____

II _____ (synger)

III armband som tenkjast kan til Åsta, og han byrjar å gå nedover mot Bryggja og han ser seg sjølv gå langt der borte på Bryggja....

IV _____ (leser) ...og like bak han går så Alida med vesle Sigvald mot brystet og dei

II _____

III _____

IV seier ikkje noko og det byrjar å bli glisnare mellom husa og snart er det langt mellom husa vorte og dagen er godt i gang komen og ikkje er det varmt og ikkje er det kaldt, det er eit godt vær å gå i.

Fragmentert

I (tale):	Kvar går vi	Eg er litt trøytt	Kvar går vi	Eg er litt trøytt	
II (tale:)	Eg er litt trøytt	Kvar går vi	Eg er litt trøytt	Kvar går vi	Eg er litt trøytt
III (tale):	Nei sei det	Vi kjem der vegen oss fører	Der nede, på skjeret der,	Vi går der vi kjem	der kan vi kvila
IV (tale):	Vi går der vi kjem	Då må vi kvila	Nei sei det	Vi kjem der vegen oss fører	

Repetere

I/II/III

rep.

III: (hvisker fort):

og så går dei og set seg ned på skjeret og så sit dei der og ser på fjorden, og heilt stille er fjorden, blenkjande blå er fjorden og Asle seier at i dag blenkjer fjorden og det er ikkje så ofte, seier han og Alida seier at det var her dei skulle ha budd og så seier han at dei kan nok ikkje setja bu så nær Bjørgvin og så seier Alida at ho er svolten og Asle seier at dei har då vel med seg eit heilt fenadlår og Alida spør om han kjøpte fenadlåret og han seier at han ikkje trong det gjera nei, men godt spekt ser kjøtet ut til å vera, seier han, og der, der borte høyrdest det ut til å vera ein bekk, seier Alida, så tyrsta det skal dei visst heller ikkje, no når dei skal smaka på det salte kjøtet, seier ho og han pakkar ut fenadlåret og så held han det opp i lufta med den eine handa og han byrjar å sveiva det rundt der oppe i lufta og ho byrjar å le og ho seier at han må ikkje gjera slikt, ein skal ikkje leika seg med maten, seier ho og Asle seier at no høyrdest ho nok nett ut som mor si og ho seier huff då og så legg ho bylten med vesle Sigvald frå seg på skjeret og ho set seg ned og så set Asle seg ned og han tek fram kniven og så skjer han inntil beinet i fenadlåret og han skjer atter og så sit han der med ei tjukk snei i neven og han rekkjer sneia til Alida og ho byrjar å tyggja på kjøtet og ho tygg og seier at du så godt det var, turt og godt og ikkje for salt, seier ho og så opnar Alida skrinet med flatbrød og ambaren med smør og ho smør godt med smør utover fleire leivar og han skjer opp godt med kjøt og så sit dei der og et og så seier Alida at ho er så glad for at ho har treft han og han seier at han er så glad for at han har treft henne

Hviskes:

I

Oss tre

II

Du og eg

Oss tre ja

og vesle Sigvald

Du og eg

III

Oss tre

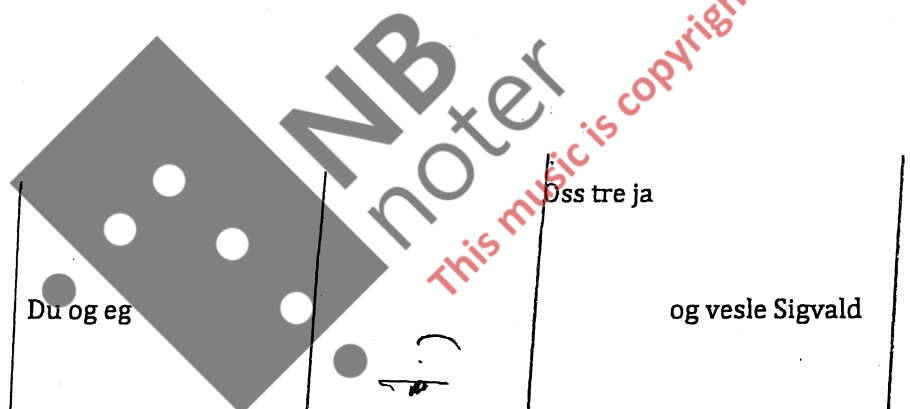
Oss tre ja

IV

Oss tre ja

Du og eg

2x

SCENE 5

og Olav går langsetter Bryggja og der ser han Åsgaut stå og smila til han, du finn ikkje bua, seier Åsgaut men eg kan hjelpa deg eg *seier han*

og Olav kjenner som ei glede koma over seg, for no, no skal han kjøpa det finaste armband som i verda finst til, i det gulaste gull, og med dei blåaste blåe perler, og om ikkje lenge skal det vera rundt armen

hennar Åsta, og så ser Olav sjølvaste Juvelaren stå der og han bukkar og bukkar og han seier ver velkomne, ver velkomne til mitt ringe utval i mi ringe bu, seier han, og Olav står og ser seg ikring, og så

uendes mykje sølv og gull her var, ringar og smykke og lysestakar og skåler og tallerkar og sølv og gull kvar ein så ser, nei at slikt skulle finnast til, og så mykje, kvar augo ser, sølv og gull

Ju Og kva ynskjer så herren seg

O Eg, eg, ja eit armband skulle eg ha kjøpt

A Nett eit slikt som det eg kjøpte før i dag

Ju Ja då er du heldig

for **utruleg nok** så har eg det andre armbandet enno liggjande, til og med i utstillinga

og Juvelaren bukkar og han bed herrane orsaka seg eit lite bel og så

tek han på seg eit par kvite hanskar og så går han og lyfter armbandet bort frå vindauga og så legg han det varleg ned på eit bord

Nei for eit framifrå handverk, seier Juvelaren, det er framifrå

handverk, det er kunst, seier han og han stryk forsiktig med peikefingeren over armbandet

Ju Og dette vil du kjøpa

Ja, ja det skjønar eg då godt

O Ja om eg har setel nok då

Ju Ja alltid er det til sist snakk om det ja

+

og Olav tek dei tre setlane han har att ut frå lomma og han rekkjer dei
til Juvelaren og han tek imot og ser på kvar og ein av setelen

Ju Det er nok for lite ja

+ Det er for lite

Det er nok det

Eg skulle hatt to eller tre til, og sjølv det er i minste laget,

ja det er egentleg altfor billig

Å Han har ikkje meir

Det er alt han har

Ju Men du, du kan kanskje hjelpa han

Å Du fekk alt eg eig og har tidlegare i dag

Ja vi får vel berre gå att vi då Olav

O Ja

+

og Åsgaut går mot døra og Olav rekkjer handa

mot Juvelaren

+

Ju Ja vel då

+

og han puttar med brå rørsle dei tre setlane i lomma og han er noko
sint i røysta

Ju Det får vera greitt

+

og så lyfter han armbandet opp i lufta og rekkjer det mot Olav og så

← står Olav der med det finaste armband i handa

Å Koma då, vi får koma oss bort før han ombestemmer seg

Ja det her må feirast

Ein seidel er no vel fortent

O Det kjem til å smaka godt

Å Det skal bli godt med ein seidel

+

Og så står dei der i døra til Skjenkjestova, den brune store døra, og Åsgaut går inn og Olav går inn han òg og så står dei der begge i den lange gangen, med brune store stokkar liggjande oppå kvarandre, og Åsgaut byrjar å gå innover i gangen og så går Olav etter han og heile tida held han fast om armbandet i lomma, og dei kjem inn, og alt er som før der inne, berre at det no ikkje er nokon å sjå, jo der, der ved eit bord sit Gamlingen, sjølvsagt måtte han vera der

+

6=F Men der er du jo

← **Eg visste at du ville koma, eg har venta på deg, eg**

Eg tvilte aldri på at du ville koma attende

Og eg hadde rett

Du veit kva eg veit, gjer du ikkje, du Asle

+

F= Ju og han legg hovudet litt attover og ser skrått opp mot Olav, med

← plirande augo

6 **Du veit kva eg veit**

0 **Eg, eg trur eg må gå**

Å **Men seidelen din då, du har jo ikkje drukke ut,**

du har så vidt smakt på seidelen

Men ta deg no ein god slurk til

+

og Olav lyfter seidelen og drikk så mykje han klara kan og så rekkjer

han seidelen til Åsgaut og seier at han må gå, han kan ikkje vera her

lenger

+

6 **Men venta, venta**

Du må passa deg, pass deg, pass deg

+

No er du åtvåra

SCENE 6

og Olav opnar døra og han går bortover den lange mørke gangen og

han går ut og så står han i gata utanfor Skjenkjestova og han tenkjer

at kvar skal han vel no gjera av seg, det er ved å kvelda og

han må finna seg ein stad å sova. I eit vindauga like ovanfor seg ser

han ei gammal kone stå og sjå ut, ho har langt grått tjukt hår og ho

står halvveges løynd av ei gardin, men ho står der nok berre og ser og

ser, ho, tenkjer Olav, ho driv nok ikkje og ser etter han, tenkjer han

+

6 **Du**

Du ser meg ut som om du kan trenga til husvære

Stemmer ikkje det

Svara no

Eg ser det på deg eg

F=D?
Lange?
( )
F=J=S
O

og Olav seier at han ikkje for vel kan nekta for det nei og ho seier at om han husvære treng skal han bli med henne, så skal nok det ordna seg, seier ho og han tenkjer at han får vel freista og så går han bort til henne og ho snur og går inn døra ho står framføre og så ser han henne gå opp ei trapp og han går opp etter henne og han høyrer henne pusta seg opp trappa og innimellom andedraga seier ho at plass for natta det skal ho skaffa han, ja, og dyrt skal det heller ikkje bli for han, nei, og då ho er opp trappa komen stansar ho og står der og dreg etter anden og han stansar i trappa og ho opnar og går inn ei dør og han går opp og han går inn etter henne og han ser at det no står ei jente med langt lyst hår og ser ut vindauga og Gamla går bort til henne og ho stiller seg opp attmed henne og så høyrer han Gamla seia at der går han endeleg ut frå Skjenkjestova og då spørst det vel om han har vit til å koma seg heim og Jenta ho snur seg mot Olav og han ser at det er henne han trefte før i dag, ho som tok han i armen og som førde han inn i eit smau, henne er det

Eg kjenner han eg

Berre så du veit det

Du har setel

+

og ho går og legg armen kring ryggen hans og Gamla ristar på hovudet og så lener Jenta seg inntil han og ho kysser han på kinnet

+

61 Nei driv du på slik

1 og Jenta sleikjer seg fram til munnen hans og ho kysser han og
pressar seg inntil brystet hans, tek begge hendene sine ned på bak-
enden hans og pressar seg inntil han

611 **Nei at eg skal måtta sjå på slikt**

Du, du, du mi eiga dotter

At du grisar deg til slik

+

Nei dette går ikkje, tenkjer Olav og han tek tak i armane til Jenta og
gjer seg fri og ho tek atter armane og legg dei rundt han og så stryk
ho han på ryggen og han går bort frå henne og ho seier nei du, du din
fyr, du er heilt fæl, du er den verste fyren i heile Bjørgvin, ingen er
verre enn deg seier ho

SCENE 6B (spelast-dei ryddar mikrofon- og notestativ)

611 **Nei, nei, nei kva skal ikkje råka ein av ulukke**

nei alt er fælt

f Var du så mykje betre då du var ung

611 **Kva veit du om det**

f **Kva eg veit, eg veit det eg veit, eg skjønar det eg skjønar**

det er ikkje han, han der som bur her som er far min, så mykje

det veit eg

611 **Og har eg sagt det**

f **Så kven som er far min, nei det veit du ikkje**

611 **Eg har sagt kven eg trur det er**

f **Og du kjeftar på meg**

noko så toske, klaga på si eiga dotter når ho ikkje har vore betre

sjølv

NB
noter

This music is copyright protected

67 Eg ville då sjølvsagt at dottera mi skulle få eit betre liv enn eg sjølv har hatt
du må ikkje skusla deg bort med ymse menn for lite og inkje
ja, ja det har eg gjort sjølv og kor lite har eg no att for å ha gjort
det, ingenting, ingenting har eg att, berre skamma
kanskje er det vel og bra, på sitt vis, så lenge det varer
men varer det gjer det ikkje, ikkje før nærmar ein seg åra då ein
trygt kan gjera det ein vil, så er det over
ja, ja over, av di ingen lenger vil byda på noko, slik er det
slik går den songen

f Sjølv sagt er det slik og då får ein vel nytta på medan ein kan og
har høve, vel

men no orkar eg ikkje å høyra meir på snakket ditt

(Jenta stiller seg opp framføre Olav og opnar kjolebrystet sitt og holdt held brysta sine fram mot han)

67 Nei no går det for vidt
byda seg slik fram

f Au gje deg

67 Du skal gje deg

f Di hore, di hore

67 Hore seier du

f Hore hore

67 Din jækel, din jækel

det er takka, du din jækel

ut, ut, ut frå mitt hus

ut di hore, ut

ta tinga dine med deg og gå

No, med det same, UT

SCENE 6C

(Og så ser Olav at Jenta åpner døra og går ut) og så står Gamlingen der i døra og han blir berre ståande og så ser han mot Olav og Gamlingen seier at kva i alle dagar gjer no vel han der, for han har då vel ikkje noko i hans husvære å gjera, no skal han gå og henta Lova og så får ho ta seg av han, for Lova har nok mykje å snakka med Asle om, seier han og så står Gamla der og ho seier til Gamlingen at nei, seier han det, kva var no det, kva gale hadde Asle vel gjort, seier ho og Olav går mot døra og Gamlingen grip i dørkarmen med begge hender og så står han der og sperrar døra

6 Slik går det med slike som deg, du Asle
Drepar du er
Du har drepe, eg veit det nok
Og den som drep, han skal sjølv drepast
Det er Lova, det er Guds lov
Så du heiter Olav du ja

D: Olav ja

6 Olav var det du heitte
Olav

D: Ja

6 Og kva tid byrja du så å heita det

D Det er døypenamnet mitt

6 No trur eg du skal bli med meg

NB
noter

This music is copyright protected

Kvifor skal eg gå med deg

Det skal du snart få vita

Eg vil vita det før eg blir med deg

Nei det beste er vel at vi ventar til Lova kjem

Du er ung og sterk og eg er gammal

Veit du kva som no ventar deg

Nei, nei det gjer du nok ikkje

Du gjer ikkje det nei

$F=0?$

og så tek det i døra og så ser Olav at det står ein kar der på hans eigen
alder og han er svart i kledda og bak han att står ein kar til, om lag på
same alder, og han òg er svart i kledda

Der har de han

Slik enda det med han der Asle frå Dylgja

Og dei to karane fører han ned trappa og ut på gata og raskt går dei
nedover gata, ein kar på kvar side av han, og begge held fast i armen
hans og ingen seier noko og han tenkjer at det beste er vel om han
ikkje seier noko og der framme ser han Jenta stå og ho seier at nei,
nei er det deg, er det du som går der så fritt og fint, nei det var no
verkeleg kjekt å sjå deg att, seier ho og så lyfter ho eine armen og
held han fram og der, på armen hennar, der heng det fine armbandet,
det finaste armbandet i gulaste gull og med dei blåaste blåe perler
heng rundt armen hennar og ho blir ståande der med armen heva og
så vinkar ho til Olav og ho smiler til han, nei, nei, tenkjer han, ho har
stole armbandet, ho må ha vore med handa si nede i lomma hans,
tenkjer han, og det, det som skulle ha vore på armen hennar Åsta og

han lèt att augo og han lèt dei to karane føra seg kvar dei vil og han vil ikkje opna augo og han går jamt framover og kvar er no Åsta, kvar er no vesle Sigvald, kvar er Åsta og vesle Sigvald, tenkjer Olav og han går jamt, heilt jamt framover, med augo attlatne

NB
noter

This music is copyright protected

II - Ruth
 III - Anders
 IV - Svein

$\frac{1}{2}$ - pause
 $\frac{1}{4}$ - lang pause

SCENE 7

I (synger): og så ser han Åsta stå der $\frac{1}{2}$ framføre han $\frac{1}{2}$ med vesle Sigvald mot brystet $\frac{1}{4}$ der utanfor huset i Barmen står du $\frac{1}{2}$ du gode Åsta

II (synger): du godaste Åsta

III (hviske): og så ser han Åsta stå der $\frac{1}{2}$ framføre han $\frac{1}{2}$ med vesle Sigvald mot brystet $\frac{1}{4}$ der utanfor huset i Barmen står du $\frac{1}{2}$ du gode Åsta

IV (hviske): du godaste Åsta

I	Åsta	du gode Åsta	Alida	du godaste	Åsta
II	Åsta	du gode Åsta	Alida	du godaste	Åsta

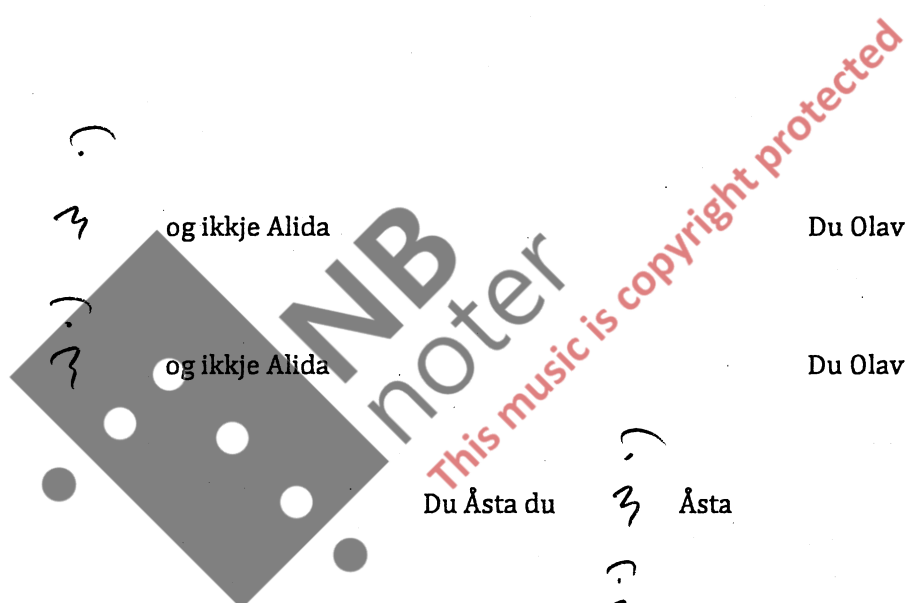
III (tale): og så høyrer han seg seia at det kanskje er best om dei frå no av seier at han heiter Olav og ikkje Asle, og Alida spør kvifor det og han seier at han berre trur at det må vera det rettaste, og det

IV	Åsta	du gode Åsta	Alida	du godaste	Åsta
----	------	--------------	-------	------------	------

I	du gode	Åsta		(synger): Og eg er Åsta,		og ikkje Alida	
II	du gode	Åsta		(hvisker): Og eg er Åsta,		og ikkje Alida	
III	tryggaste, om nokon skulle vilja ha fatt i dei av ein eller annan grunn		(synger): Så no er eg Olav,		og ikkje Asle		
IV	du gode	Åsta	(hvisker): Så no er eg Olav,		og ikkje Asle		

I		Åsta		og ikkje Alida		Du Olav du		Olav		Vik
II		Åsta		og ikkje Alida		Du Olav du		Olav		Vik
III	Olav		og ikkje Asle			Du Åsta du		Åsta		Vik
IV	Olav		og ikkje Asle			Du Åsta du		Åsta		Vik

STARTE DYPT → GLISS. OPP.

I Åsta og Olav Vik

II Olav og Åsta og vesle Sigvald Vik

III Åsta og Olav Vik

IV Olav og Åsta og vesle Sigvald Vik

Vik

Olav og Åsta og vesle Sigvald Vik

Vik

Olav og Åsta og vesle Sigvald Vik

Slik

Slik

Slik

Slik vart det

Du og eg skal klara oss

Du og eg

Du og eg

Du og eg

Du og eg

Du og eg

Du og eg og vesle Sigvald

Du og eg

I Åsta

II Åsta og Olav Vik

III Åsta

IV Åsta

Alt går godt

Alt

Alt

Alt

Alt

Alt

Alt

Alt går godt

Alt

Alt går godt

Alt

Alt

Alt

Alt

Alt går godt

Alt

REP.

Alt

Alt

Alt

Alt

gliss. opp.

I/II Fort! (Vibrato)

III (tal); og så seier han at han ein av dagane må gå seg ein tur til Bjørgvin, han har ærend der, seier han og så seier Olav at han kanskje skal gå inn til Bjørgvin alt i dag og at han skal koma attende så fort

IV tur sffz/p

III han berre kan, kjø sffz/p skal han skunda seg slik at han fort

IV fort! han skal kjøpa det han tenkjer å kjøpa og så skal han koma attende til henne med det han har kjøpt, han skal skunda seg, alt han berre kan

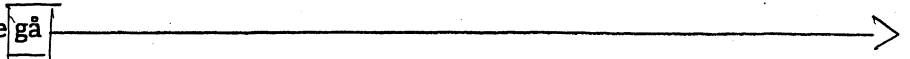
I fort! og Åsta seier at ja det er vel sant som han seier, men då må han lova henne ikkje eingong å sjå på jentene der i Bjørgvin og

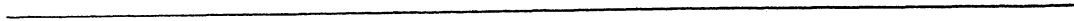
II ikkje sjå sffz/p

III kjem attende til henne og til vesle Sigvald

IV fort sffz/p

I aldri må han gje seg i snakk med dei, for dei jentene dei har berre eitt i tanken,

ikkje [>]gå
sfz/p

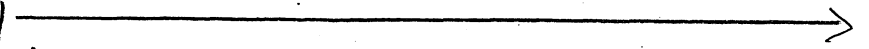
II | dei er så frekke der dei kaute går kringom, det er jentene der, og deira vilje, og deira makt, som plagar henne,

I ei jente med

[>]gå
sfz/p

II for jentene i Bjørgvin dei veit kva dei vil, dei er ikkje til å spøkja med, seier ho og så seier ho at han må ikkje gå, han kan ikkje gjera det, ho ser han føre seg saman med ei anna jente,

I lyst langt hår, å så fælt, seier ho, å så fin og fæl ei jente, så lyshærd, og så blå i augo,

[>]nei
sfz/p

II | ikkje svarthærd som henne, ikkje brunøygd som henne, å så fælt, seier Åsta og ho seier at nei, han kan ikkje gå

[>]hår
sfz/p

I | gale [>]skje
sfz/p

II til Bjørgvin i dag, det kjem til å gå gale for dei då, noko gale kjem til å skje, han kjem til å bli borte, for alltid borte, ho kjenner det på seg, ho veit det, og det ho kjenner så sikkert, det ho veit så sikkert

I det må ho seia til han, og så tek ho han i handa og ho grip i handa hans og ho seier at han ikkje må gå frå henne, for då kjem ho aldri til å sjå han att,

II ikkje gå [>]
sfz/p

III og han seier at nei, han må gå til Bjørgvin i

IV må gå [>]
sfz/p

III dag, det er jo langt å gå helst, og i dag er vêret fint, det blæs ikkje, det regnar ikkje, ho kan jo berre sjå kor blenkjande stille fjorden ligg der, og skulle nokon koma og spørja kva han heiter, eller

IV berre sjå [>]
sfz/p

III kva ho heiter, så må ho seia at han heiter Olav og ho heiter Åsta, slik dei no har bestemt, og skulle det spørjast kvar dei kjem ifrå, så treng ho vel ikkje nettopp busa ut med at dei kjem frå Dylgja, heller,

IV gå [>]
sfz/p

I >
[Vik] →

Fort

sffz/p

II og ho seier at ja vel, då kjem ho frå Vik, ho heiter Åsta og kjem frå Vik og difor er vel hennar fulle og heile namn Åsta Vik

III dei kjem frå ein plass utanfor Bjørgvin, nordanfor, som heiter Vik,

IV _____ | gä _____ →
sffz/p

I — | Åsta [Vik] _____ →
sffz/p

II _____ Olav [Vik] _____ →
sffz/p

III _____ [Vik] →
sffz/p

Fort

IV og han seier at ja, ja det er det, og hans heile og fulle namn det er Olav Vik. No heiter dei Åsta og Olav Vik, dei er gifte folk, og dei har sonen Sigvald Vik. Dei vart vigde i Vik kyrkje og sonen Sigvald

III _____ →

IV vart seinare døypt der og ringar det har dei enno ikkje fått seg, men det skal dei straks få seg, det må ho seia

(PAUSE)

SVAKT

I (hvisker) Ja vel $\frac{3}{4}$ Olav Vik $\frac{3}{4}$ Ja vel $\frac{3}{4}$ Då $\frac{3}{4}$ Ja vel $\frac{3}{4}$ Ja vel

II (synger): Ja vel $\frac{3}{4}$ Ja vel $\frac{3}{4}$ Då $\frac{3}{4}$ Ja vel $\frac{3}{4}$ Ja vel

III (hvisker): Ja vel $\frac{3}{4}$ Ja vel $\frac{3}{4}$ Då $\frac{3}{4}$ Ja vel $\frac{3}{4}$ Ja vel

IV (synger): Ja vel $\frac{3}{4}$ Ja vel $\frac{3}{4}$ Då seier vi det, $\frac{3}{4}$ Åsta Vik $\frac{3}{4}$ Ja vel $\frac{3}{4}$ Ja vel

(PAUSE)

I $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{4}$ så $\frac{3}{4}$ ho $\frac{3}{4}$ kjem $\frac{3}{4}$

II (Tale): og så ser Åsta at han står der i døra og han smiler til henne og så lèt han kjapt att døra og så er ho åleine att, ho og vesle Sigvald, og ho kjenner på seg, som av heile seg, at ho aldri meir kjem til å

I $\frac{3}{4}$ men han høyrer jo ikkje på henne, ho kan vel seia kva ho berre vil, men han høyrer så likevel ikkje på kva ho seier, og ho vil ikkje gå ut, , ho vil ikkje sjå han att for

II sjå Olav att $\frac{3}{4}$ sjå $\frac{3}{4}$ gå $\frac{3}{4}$

I siste gong, siste gong ————— siste gong

II Fort sffz sffz/p

for no har ho sett mannen sin, kjærleiken sin, for siste gong, tenkjer ho, ho og vesle Sigvald er no toeine, og det skal dei no vera, frå no av er det berre dei to att, tenkjer Åsta

Fort

I og så byrjar vesle Sigvald å gråta og ho tek han opp og ho voggar han, ho står der med han mot brystet og ho voggar han att og fram og han græt og græt og ho voggar han att og fram og ikkje

II ho ————— ho

I gråta du, ikkje gråta du gode guten, seier ho, att og fram voggar ho han og ikkje gråta du gode guten, seier ho

II gråta du ————— du ————— du ————— du

sffz/p sffz/p sffz/p sffz/p sffz

(Handwritten notes: sffz/p, sffz, sffz/p, sffz, sffz, sffz/p, sffz)

Ruth Wilhelmine: (synjen)

ikkje gråta, ikkje bløta, ikkje sitja der i såta
 ikkje nyta, ikkje syta, ikkje gjera noko du,
 her i huset skal du bu,
 her skal mor og vesle Sigvald bu,
 her skal dei leva, her skal dei bu,
 her skal dei streva

mor skal veva
 og Sigvald skal ute på sjøen sveva
 i båten sin
 så ikkje gråta du ————— + Anders og Svein
 alt blir god
 og ein dag så kjem eit slott

+ Silje

I	Hvise (~~Sang~~): ein ~~dag~~	så ~~kjem slottet~~	så ~~kjem slottet~~ (~~kan~~): seier	og	(~~slutt~~): sluttar ~~slutt~~
II	SAMT (~~take~~): ein dag	så ~~kjem slottet~~	så ~~kjem slottet~~ seier	og	sluttar gr ^o ta
III	Hvise (~~kan~~): ein	så	så (~~kan~~): seier ho	og Sigvald	(~~take~~): sluttar
IV	Hvise (~~slutt~~): ein	så	så seier	og	sluttar

SCENE 8: HOLET

og Olav bykser til og karane som held grep i armene hans bykser òg til og så seier dei at no skal han snart liggja daud og urørleg slik ein som har drepe fortener å liggja, drap skal med drap møtast, han skal ikkje få sprella så mykje meir han nei, det skal no Meistermannen syta for, han kan slikt, Meistermannen, han er ein mann som er meister i å få slike som han til å slutta å sprella, seier dei, ut på Pynten skal han og ikring han skal mange samlast, mest alle som i Bjørgvin by bur skal då samlast og sjå han hanga der, heile folkesetnaden i Bjørgvin skal sjå han hanga der, og Olav klarer ikkje heilt å fylgja med og han sig ned på knea og dei dreg att og dei sleper han på knea bortover gata og det gjer vondt og han klarer å koma seg på beina att og så går dei atter jamt framover og så seier dei at no er dei straks framme og godt er det, så slepp dei å slepa lenger på denne slasken, når dei berre får sett han fast i Hølet og stengt døra skikkeleg att, så er dei kvitt han og dei går ned ei bratt trapp og då dei ned er komne og det så mørkt er at han mesta ingenting ser, så stansar dei, og så står dei heilt stille.

Her skal du leva no, den tid du har att

Den tid du att har, skal du vera her

Og det er til pass

Slike som deg skal ikkje leva

Ein drepar som deg skal døy

og Olav står der og så går dei to karane ut og han høyrer det klirra i nyklar og han høyrer døra bli låst att, alt er tomt og korkje glede eller sorg kan vel nå han og så lèt han eine handa gli bort på ein stein og steinen er våt og så famlar han seg fram til ein benk og så legg han seg ned og så ligg han der på benken og han ser framføre seg inn i tomme mørkret, og han er tom, så tom som det tommaste mørker er han, og han ligg der, berre ligg, han ligg og ligg og han lèt att augo og så kjenner han handa til Alida der på skuldra si og han snur seg og han legg armen sin kring henne og dreg henne inntil seg og han høyrer den jamne anden hennar og ho ligg der visst og søv og jamn er anden hennar og varm er kroppen hennar og han strekkjer ut handa og han kjenner at der ved sida av henne der ligg vesle Sigvald og han høyrer at han òg andar jamt og han legg handa over magen til Alida og heilt roleg ligg han der og han snur seg og han kjenner at han frys, og han er varm, og han frys og han er varm, han er kald og han sveittar, kjenner han og Alida, kvar er Alida, og vesle Sigvald, kvar er vesle Sigvald, og mørkt det er det, og alt er vått, han sveittar, og søv han eller er han vaken, og kvifor er han no her, kvifor må han vera her i Hòlet, og døra er låst, og Alida, skal han aldri meir få sjå Alida att, og vesle Sigvald, skal han aldri meir få sjå vesle Sigvald att, og kvifor er han her i Hòlet, og han er så varm, og han er så kald, og han søv, kanskje, han vaknar, kanskje, og har han vore her lenge, eller er han for nyss komen og han kvepp til for han høyrer steg og så høyrer han ein nykel i låsen og det er vel ikkje Meistermannen som no kjem for å henta han, nei han skal koma seg attende til Åsta og til vesle Sigvald, han, så ingen skal få leggja tau kring hans hals og hengja han opp, dei kan tru kva dei vil, men slik skal det aldri gå, tenkjer Olav og

han legg seg ned på benken og han ser framføre seg og så ser han at
døra opnar seg og inn i Hòlet kjem ein mann, han er lut, samankrøkt,
og han har ei grå huve på seg

↑ = pust ut   ↓ = pust inn   (sim. = simile (likt videre))

CRESCEUDO

SCENE 9 PP

f

I	Så	↑	↑	så der ^(sim.)	så der	så der har	så der har	så der har vi	så der har vi	dreparen	dreparen	dreparen
II	Så	↑	↑	så der	så der	så der har	så der har	så der har vi	så der har vi	dreparen	dreparen	dreparen
III	~~Så~~	~~↑~~	~~↑~~	~~så der~~	~~så der~~	~~så der har~~	~~så der har~~	~~så der har vi~~	~~så der har vi~~	~~dreparen~~	~~dreparen~~	~~dreparen~~
IV	Så	↑	↑	så der	så der	så der har	så der har	så der har vi	så der har vi	dreparen	dreparen	dreparen

III og så plirer Gamlingen mot han og så tek han fram som ein svart sekk og dreg han over hovudet sitt, og han blir ståande lenge slik i døra, og så tek han sekken av seg

Crescendo

I	såg	↑	↑	såg ^(sim.)	såg du	såg du, du	såg du, du	såg du, du Asle	såg du, du Asle	Eg	↑	↑	Eg ^(sim.)	Eg tenkte	Eg tenkte
II	såg	↑	↑	såg ^(sim.)	såg du	såg du, du	såg du, du	såg du, du Asle	såg du, du Asle	Eg	↑	↑	Eg ^(sim.)	Eg tenkte	Eg tenkte
III	såg	↑	↑	såg ^(sim.)	såg du	såg du, du	såg du, du	såg du, du Asle	såg du, du Asle	Eg	↑	↑	Eg ^(sim.)	Eg tenkte	Eg tenkte
IV	såg	↑	↑	såg ^(sim.)	såg du	såg du, du	såg du, du	såg du, du Asle	såg du, du Asle	Eg	↑	↑	Eg ^(sim.)	Eg tenkte	Eg tenkte

I (tale): Eg

kven Meistermannen er

kven

II (hviske): Eg tenkte at du skulle få vita kven eg er,

kven

kven Meistermannen er

III (tale): Eg

kven

kven Meistermannen er

IV (hviske): Eg tenkte at du skulle få vita kven eg er,

kven Meistermannen er

kven

IV Eg tenkte at du skulle få vita kven eg er, kven Meistermannen er og så snur Gamlingen seg og Olav høyrer han seia at no kan dei koma og så kjem dei to karane som førde han hit til Hølet og dei stiller seg opp, ein på kvar side

Crescendo

pp _____ f _____ PP

I	Så ↗	så	så	så	så	så var	så var	så var	så var	så var	så var	så var dagen	så var dagen	så
II	Så ↗	så	så	så	så	så var	så var	så var	så var	så var	så var	så var dagen	så var dagen	så
III		Så ↗	så	så	så	så	så	så var	så var	så var	så var	så var	så var dagen	så var dagen og timen komen
IV		Så ↗	så	så	så	så	så	så var	så var	så var	så var	så var	så var dagen	så var dagen og timen komen

pp _____ f _____ PP

pp _____ ff

I	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen
II	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen	No er Meistermannen komen
III	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her
IV	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her	No er eg her

pp _____ ff

vanlig tale

I	Reis deg	Gå	No skal Lova skje	Gå så	repeten
II	Gå så	Reis deg	Gå	No skal Lova skje	repeten
III	No skal Lova skje	Gå så	Reis deg	Gå	repeten
IV	Gå	Reis deg	Gå så	No skal Lova skje	repeten

I	No er tid	No er tid	Gå så	Gå så	Gå så	No er tid for rettferd	No er tid for rettferd komen	rep.
II	Før han til Pynten	Før han til Pynten	Før han til Pynten	Før han til Pynten	Gå så	Gå så	Gå så	rep.
III	No er tid for rettferd komen	No er tid for rettferd komen	Før han til Pynten	Før han til Pynten	Før han til Pynten	Før han til Pynten	Før han til Pynten	rep.
IV	Før han til Pynten	Før han til Pynten	No er tid	No er tid	No er tid	No er tid	No er tid	rep.

III : og så byrjar Gamlingen å gå med jamne lange steg bortover gata og han veiftar med den svarte sekken og dei to karane rykkjer til i armene til Olav og så går han der, mellom dei, og så ropar dei Meistermannen, Meistermannen er her, no skal rettferd skje, no skal dei døde få si oppreising, no skal dei døde få si rettferd, og Olav ser at det byrjar å samla seg folk rundt Gamlingen og rundt han sjølv

I	Koma, koma	No skal	No skal rettferd skje	på Pynten	rep.
II	No skal rettferd skje	rettferd skje	Koma, koma	Koma, koma	rep.
III	No skal rettferd skje på Pynten	No skal	Koma, koma	Koma, koma	rep.
IV	koma, koma no	No skal	rettferd skje	Koma, koma	rep.

III : og Olav ser at det alt er mange samla, eit heilt fylgje er han no del av og så høyrer han Alida seia at skal du ikkje snart vakna og han ser ho stå der på golvet og berre halvveges påkledd er ho og han reiser seg og der på golvet ser han vesle Sigvald krypa rundt og han er nesten heilt naken og han høyrer Gamlingen ropa koma, koma no og Olav kjenner at han frys, og han er varm, og alt er tomt og han lèt att augo og han går berre framover og han høyrer rop og skrik og skrål og ingenting finst vel lenger til, alt som no skal finnast til er svevet, inga glede, inga sorg, no er berre svevet att, det svevet han er, det svevet Alida er, tenkjer han

I	Eg er Asle	Du er Asle	Du din lygnar	Du er Asle
II	Du er Asle ja	Du din lygnar	Eg er Asle	Du er Asle
III	Du din lygnar	Du er Asle	Du er Asle	Du er Asle
IV	Du din lygnar	Du din lygnar	Eg er Asle	Du er Asle

I og Asle prøver å vera det han veit at han er, eit svev, og svevet det heiter Alida, og han vil berre sveva

II : No er vi til Pynten komne

SCENE 10

III : og Asle opnar augo og der, der framme, der står jo Alida og mot brystet held ho vesle Sigvald og ho voggar han, frå side til side:

Silje/Ruth: (Vuggesang)

berre sova du

berre sveva, berre leva

berre vera glede du

berre vera lengt og tru

berre vera, berre bu

I (hviskes): ho

II (hviskes): ho

III (hviskes): ho voggar vesle Sigvald

IV (hviskes): ho

att og fram att og fram

att og fram att og fram

att og fram att og fram

att og fram att og fram

så att og fram att og fram att og fram

så att og fram att og fram att og fram

så att og fram att og fram att og fram

så voggar ho Asle att og fram att og fram att og fram

Repete

NB noter

This music is copyright protected

vibrato sans

I ~~berre sova~~ du ~~berre sveva, berre leva~~ ~~berre vera glede du~~ ~~berre vera langt og tru~~ ~~berre vera, berre bu~~

vibrato sans

II ~~berre sova~~ du ~~berre sveva, berre leva~~ ~~berre vera glede du~~ ~~berre vera langt og tru~~ ~~berre vera, berre bu~~

II Asle ser fjorden han i dag blenkjer fjorden blått heilt stille er fjorden

IV Asle han er blenkjande blå, i dag heilt stille i dag

I/II

og der, bak Alida, der står jo Åsgaut og han vinkar til Asle og han spør om han heiter Asle eller Olav og om han er frå Dylgja eller frå Vik og så er der berre skrik og skral og så ser han Jenta koma springande og ho går bort til Alida og ho held armen med armbandet fram til Alida og så ser Jenta mot Asle og ho lyfter armen med armbandet i vêret og vinkar til han og bak Jenta, ser Asle Juvelaren koma gåande, sakte, i all sin stas, og like bak Juvelaren kjem Gamla gåande og ho flirer bak det lange tjukke gråe håret sitt og håret hennar kjem nærare og nærare og alt han kan sjå er det lange tjukke gråe håret hennar og han ser mange andlet, uendes mange andlet, men ingen han kjenner og

II

I ~~berre sova~~ du ~~berre sveva, berre leva~~ ~~berre vera glede du~~ ~~berre vera langt og tru~~ ~~berre vera, berre bu~~ :

II ~~berre sova~~ du ~~berre sveva, berre leva~~ ~~berre vera glede du~~ ~~berre vera langt og tru~~ ~~berre vera, berre bu~~ :

III kvar er Alida vorten av dei var der da kvar er dei no, kvar er vesle Sigvald vorten av han såg dei, :

IV kvar er vesle Sigvald vorten av han såg dei, dei var der da kvar er Alida vorten av kvar er dei, :

I _____

II _____

III _____

IV _____

III: og så blir ein svart sekk trekt over hovudet hans og så blir eit reip lagt om halsen hans og han høyrer skrik og skrål og han kjenner reipet mot halsen

IV: og så høyrer han Alida seia at der er du

C

I/II: (Synges)

du gode guten min

du beste guten i verda

du er der

og eg er her

ikkje tenkja du, ikkje blenkja du

ikkje ottast du gode guten min

III

og Asle er eit svev, han er eit svev og så svevar det bortover den blått blenkjande fjorden

IV

og Alida seier

III

og så svevar det bortover den blått blenkjande fjorden og oppover den blåe himmelen

IV

og Alida tek Asle i handa og så reiser han seg opp og så står han der og held Alida i handa

sova du gode guten

du berre sveva

du berre leva

du berre spela

du gode guten

